

Til

Udvalgets medlemmer og stedfortrædere

Pressemeddelelse vedr. rådsmøde UDVIKLINGSSAMARBEJDE den 8. november 2001

Dette rådsmøde 2383 (13573/01 Presse 403) blev behandlet af Europaudvalget på mødet den 2. november 2001. Dansk delegationsleder: Minister for udviklingsbistand Anita Bay BUNDEGAARD

B-dagsordenspunkter til behandling på ministermødet, bl.a.:

GENNEMFØRELSE AF FÆLLESSKABETS UDVIKLINGSPOLITIK

-Årsberetningen om Det Europæiske Fællesskabs bistand til tredjelande - Rådets konklusioner: Se tekst [*](#)

-Bidrag til den orienterende debat i Rådet (almindelige anliggender) om Fællesskabets bistand til tredjelande: På grundlag af en note fra formandskabet havde Rådet en udveksling af synspunkter om udviklingsministrenes bidrag til den orienterende debat om EU's bistand til tredjelande [*](#)

-Ny strategi vedrørende Asien: Rådet noterede sig en anmodning fra den britiske delegation om, at EU i sin fremtidige strategi vedrørende samarbejdet med Asien tager hensyn til begivenhederne den 11. september 2001 [*](#)

UDFORDRINGEN FOR UDVIKLINGSBISTANDEN PÅ BAGGRUND AF DEN AKTUELLE SITUATION

-Forberedelse af den internationale konference om udviklingsfinansiering (den 18.-22. marts 2002 i Monterrey, Mexico) - Rådets konklusioner: Se tekst [*](#)

-Forberedelse af verdenstopmødet om bæredygtig udvikling (september 2002 i Johannesburg) - Rådets konklusioner: Se tekst [*](#)

UDVEKSLING AF SYNSPUNKTER VEDRØRENDE VISSE ASPEKTER AF UDVIKLINGSPOLITIKKEN

-Foranstaltninger, der er truffet eller skal træffes med henblik på fattigdomsbekæmpelse - Rådets konklusioner: Se tekst [*](#)

-Fiskeri og fattigdomsreduktion - Rådets resolution [*](#)

-Handlingsplan for biodiversitet: økonomisk samarbejde og udviklingssamarbejde - Rådets konklusioner: Se tekst [*](#)

-Handlingsprogram for integrering af kønsaspektet i Fællesskabets udviklingssamarbejde - Rådets konklusioner: Se tekst [*](#)

-Undervisning i udvikling og bevidstgørelse af den europæiske offentlighed om udviklingssamarbejdets betydning - Rådets resolution: Se tekst [*](#)

AVS

-AVS-landenes civilsamfunds deltagelse i gennemførelsen af Cotonou-aftalen - Rådets proceduremæssige konklusioner: Se tekst [*](#)

-Forbedring af EU's udviklingsindsats over for krise- og konfliktramte AVS-lande - Rådets proceduremæssige konklusioner: Se tekst [*](#)

EVENTUELT

-Handlingsprogram vedrørende klimaændringer: Kommissær Poul Nielson meddelte, at Kommissionen i øjeblikket arbejder med spørgsmålet om at integrere de forskellige fællesskabspolitikker, herunder udviklingspolitikken, i dette [*](#)

A-dagsordenspunkter færdigforhandlet af COREPER inden ministermødet. bl.a.:

LANDBRUG

-Produktionskapaciteten i plantager med visse arter af frugttræer*: Rådet fastlagde sin fælles holdning vedrørende dette [*](#)

ØKOFIN

-Swap-aftaler og rentesikringsaftaler: Rådet vedtog Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 2223/96 med henblik på omklassificering af betalinger som led i dette [*](#)

UDNÆVNELSER

-Den Europæiske Revisionsret: Rådet godkendte udnævnelsen af ni medlemmer af Den Europæiske Revisionsret [*](#)

Ikke-hemmelige erklæringer vedr. A-dagsordenspunkter (vedlagt bagest):

Produktionskapaciteten i plantager med visse arter af frugttræer*

Henvisning til A-dagsordenspunkter vedr. Udviklingssamarbejde behandlet på andre rådsmøder siden det foregående Udviklingsministerrådsmøde den 31. maj 2001:

Rådsmøde Økofin d. 10. juli 2001 (alm. del – bilag 1673)

-Fødevarehjælpspolitik og fødevarehjælpsforvaltning og særlige aktioner til støtte for fødevarerikkerheden.

Rådsmøde Landbrug d. 23. juli 2001 (alm. del – bilag 66)

-Aktion mod personelminer: Rådet vedtog forordningen om aktion mod personelminer i tredjelande med undtagelse af udviklingslande.

Rådsmøde Transport/Telekommunikation d. 15. - 16. oktober 2001 (alm. del – bilag Endnu ikke udgivet)

-Bistand til hjemsfordrevne i udviklingslandene i Latinamerika og Asien.

Punkter, som ikke blev behandlet på rådsmødet, herunder evt. mandater (FO) jf. EUU-dagsordenen, 6. udg.:

Bruxelles, den 6. december 2001

Med venlig hilsen

Morten Knudsen

Press Release: Brussels (08-11-2001) - Press: 403 - Nr: 13573/01

13573/01 (Presse 403)
(OR. fr)

Vedr.:

2383. samling i Rådet

- UDVIKLINGSSAMARBEJDE -

den 8. november 2001 i Bruxelles

Formand: **Eddy BOUTMANS**

statssekretær for udviklingssamarbejde under
Kongeriget Belgiens udenrigsminister

-
INDHOLD

DELTAGERE *

PUNKTER BEHANDLET VED DEBAT

GENNEMFØRELSE AF FÆLLESSKABETS UDVIKLINGSPOLITIK

-Årsberetningen om Det Europæiske Fællesskabs bistand til tredjelande - Rådets konklusioner *

-Bidrag til den orienterende debat i Rådet (almindelige anliggender) om Fællesskabets bistand til tredjelande *

-Ny strategi vedrørende Asien *

UDFORDRINGEN FOR UDVIKLINGSBISTANDEN PÅ BAGGRUND AF DEN AKTUELLE SITUATION

-Forberedelse af den internationale konference om udviklingsfinansiering (den 18.-22. marts 2002 i Monterrey, Mexico) - Rådets konklusioner *

-Forberedelse af verdenstopmødet om bæredygtig udvikling (september 2002 i Johannesburg) - Rådets konklusioner *

UDVEKSLING AF SYNSPUNKTER VEDRØRENDE VISSE ASPEKTER AF UDVIKLINGSPOLITIKKEN

-Foranstaltninger, der er truffet eller skal træffes med henblik på fattigdomsbekæmpelse - Rådets konklusioner *

-Fiskeri og fattigdomsreduktion - Rådets resolution *

-Handlingsplan for biodiversitet: økonomisk samarbejde og udviklingssamarbejde - Rådets konklusioner *

-Handlingsprogram for integrering af kønsaspektet i Fællesskabets udviklingssamarbejde - Rådets konklusioner *

-Undervisning i udvikling og bevidstgørelse af den europæiske offentlighed om udviklingssamarbejdets betydning - Rådets resolution *

AVS

-AVS-landenes civilsamfunds deltagelse i gennemførelsen af Cotonou-aftalen - Rådets proceduremæssige konklusioner *

-Forbedring af EU's udviklingsindsats over for krise- og konfliktramte AVS-lande - Rådets proceduremæssige konklusioner [*](#)

EVENTUELT

-Handlingsprogram vedrørende klimaændringer [*](#)

PUNKTER GODKENDT UDEN DEBAT

LANDBRUG

-Produktionskapaciteten i plantager med visse arter af frugttræer* [*](#)

ØKOFIN

-Swap-aftaler og rentesikringsaftaler [*](#)

UDNÆVNELSER

-Den Europæiske Revisionsret [*](#)

Yderligere oplysninger: tlf. 02 285 8704 eller 02 285 6808.

DELTAGERE

Medlemsstaternes regeringer og Europa-Kommissionen var repræsenteret således:

Belgien:
Eddy BOUTMANS
Statssekretær for udviklingssamarbejde under udenrigsministeren

Danmark:
Anita Bay BUNDEGAARD
Minister for udviklingsbistand

Tyskland:
Erich STATHER
Statssekretær, Forbundsministeriet for Økonomisk Samarbejde og Udvikling

Grækenland:
Nikolaos PATAKIAS
Anden ambassaderåd

Spanien:
Miguel Angel CORTÉS MARTÍN
Statssekretær for internationalt samarbejde og for Latinamerika

Frankrig:
Charles JOSSELIN
Statssekretær under udenrigsministeren, med ansvar for udviklingssamarbejde og frankofone spørgsmål

Irland:
Anne ANDERSON
Ambassadør, fast repræsentant

Italien:
Gian Domenico MAGLIANO
Generaldirektør for udviklingssamarbejde

Luxembourg:
Hr. FEYDER
Ambassadør

Nederlandene:
Eveline HERFKENS
Minister for udviklingssamarbejde

Østrig:
Georg LENNKH

Generaldirektør for udvikling i
Forbundsudenrigsministeriet

Portugal:

Luís AMADO

Statssekretær for udenrigsspørgsmål og
udviklingssamarbejde

Finland:

Antti SATULI

Ambassadør, fast repræsentant

Sverige:

Maj-Inger KLINGVALL

Minister, udenrigsministeriet, med ansvar for
bistand og migration

Det Forenede Kongerige:

Clare SHORT

Minister for international udvikling

Kommissionen:

Poul NIELSON

Medlem

-

GENNEMFØRELSE AF FÆLLESSKABETS UDVIKLINGSPOLITIK

- Årsberetningen om Det Europæiske Fællesskabs bistand til tredjelande - Rådets konklusioner

- "1. Rådet erindrer om sine konklusioner fra maj 2001 vedrørende opfølgningen af EF's udviklingspolitik og den udviklingspolitiske erklæring fra november 2000, og finder, at der er sket visse fremskridt med hensyn til at forbedre effektiviteten af EF's udviklingssamarbejde. Det henviser navnlig til oprettelsen af EuropeAid, fremskridt med hensyn til uddelegering, den igangværende reform af forvaltningsudvalgene, den mindre ophobning af ubrugt fællesskabsbidtand samt reformen af den økonomiske forvaltning af Fællesskabets bistand til tredjelande.
2. I forbindelse med den igangværende reformproces udtrykker Rådet tilfredshed med Kommissionens arbejdsdokument vedrørende første årsberetning om gennemførelsen af EF's bistand til tredjelande i 2000.
3. Årsberetningen om EF's bistand til tredjelande skal ses både som et meget væsentligt forvaltningsinstrument og som det centrale offentlige dokument vedrørende Det Europæiske Fællesskabs program for udviklingssamarbejde, der skal øge åbenheden og skabe klare ansvarsforhold i forbindelse med EF's bistand til tredjelande. Desuden skal årsberetningen bidrage til opbygge tillid og støtte i offentligheden til Fællesskabets program, idet der efterhånden vil kunne ses en forbedring af effektiviteten og resultaterne.
4. Rådet understreger, at i lyset af EF's udviklingspolitiske erklæring og handlingsprogrammet bør Rådets konklusioner hvert år i november tage udgangspunkt i årsberetningen, som dermed vil bidrage til den orienterende drøftelse af udenrigspolitikken i begyndelsen af det følgende år.
5. Rådet erkender, at der på grund af nogle særlige vanskeligheder, der var forbundet med at udarbejde en årsberetning for år 2000, mangler nogle vigtige elementer i årsberetningen. Rådet opfordrer på den baggrund Kommissionen til at sikre, at næste årsberetning omfatter alle nødvendige elementer og både i opbygning og indhold stemmer overens med de retningslinjer, der er opstillet i konklusionerne fra maj 2001. Da årsberetningen må betragtes som det centrale offentlige dokument vedrørende Det Europæiske Fællesskabs bistand til tredjelande, skal det have status som officielt kommissionsdokument.
6. Rådet finder, at en mere kvalitativ vurdering og en mere analytisk tilgang ville gøre årsberetningen mere brugbar som styringsredskab for planlægning og opfølgning med hensyn til såvel gennemførelse som yderligere forbedring af EF's udviklingspolitik.
7. I konklusionerne fra maj 2001 bad Rådet ligeledes Kommissionen om at fremlægge forslag til resultatindikatorer, der skal vedtages på Rådets samling i november og derefter indgå i årsberetningen for 2002. Rådet udtrykker tilfredshed med Kommissionens indledende forslag om at oprette en tværgående gruppe samt en ekspertgruppe, der skal fremsætte forslag med henblik på at opstille en række klart definerede resultatindikatorer.

8. Rådet ønsker, at Kommissionen fortsat arbejder tæt sammen med eksperter fra medlemsstaterne om at forberede disse indikatorer og ligeledes er opmærksom på det arbejde, der i øjeblikket foregår på dette område bl.a. inden for Verdensbanken, OECD's Komité for Udviklingsbistand og FN's udviklingsprogram.

9. Rådet understreger, at Kommissionen skal inddrage Europa-Parlamentet i dette initiativ."

Bidrag til den orienterende debat i Rådet (almindelige anliggender) om Fællesskabets bistand til tredjelande

På grundlag af en note fra formandskabet havde Rådet en udveksling af synspunkter om udviklingsministrenes bidrag til den orienterende debat om EU's bistand til tredjelande, som efter planen skal finde sted på samlingen i Rådet (almindelige anliggender) i januar/februar 2002. Det pålagde De Faste Repræsentanters Komité at fortsætte drøftelserne om spørgsmålet.

- Ny strategi vedrørende Asien

Rådet noterede sig en anmodning fra den britiske delegation om, at EU i sin fremtidige strategi vedrørende samarbejdet med Asien tager hensyn til begivenhederne den 11. september 2001.

UDFORDRINGEN FOR UDVIKLINGSBISTANDEN PÅ BAGGRUND AF DEN AKTUELLE SITUATION

- Forberedelse af den internationale konference om udviklingsfinansiering (den 18.-22. marts 2002 i Monterrey, Mexico) - Rådets konklusioner

"Rådet

1. bekræfter sit tilsagn om at ville bidrage til at nedbringe fattigdommen og til at nå udviklingsmålene, således som de er blevet formuleret på millenniumtopmødet og større FN-konferencer,
2. noterer sig, at Verdensbanken for så vidt angår bistandens omfang har vurderet, at midlerne skal fordobles, hvis millenniumtopmødets udviklingsmål skal nås,
3. bekræfter derfor sit tilsagn - sådan som det blev givet på Det Europæiske Råds møde i Göteborg og fastslået på samlingen i Rådet (miljø) den 7. og 8. juni 2001 - om at opfylde EU's og medlemsstaternes forpligtelse til at nå FN-målet for ODA på 0,7% af BNI så hurtigt som muligt og om at gøre konkrete fremskridt på dette område inden verdenstopmødet om bæredygtig udvikling. Rådet vil undersøge alle mulige skridt med henblik på at opfylde dette tilsagn,
4. er i betragtning af den store vægt, som Den Europæiske Union lægger på, at den internationale konference om finansiering af udvikling (marts 2002 i Monterrey, Mexico) og verdenstopmødet om bæredygtig udvikling (september 2002 i Johannesburg) bliver en succes i lyset af den internationale situation efter de tragiske begivenheder den 11. september 2001, klar over den vigtige rolle, som EU kan spille for at bidrage til denne succes, samt over de forventninger, som udviklingslandene har til EU på dette område,
5. er overbevist om, at disse konferencers succes afhænger af udviklingslandenes og de industrialiserede landes vilje til at indlede en virkelig dialog præget af partnerskabsånd og god regeringsførelse, der indebærer, at alle parter er rede til at uddybe deres forpligtelser og til at overveje nye,
6. er af den opfattelse, at Den Europæiske Union i kraft af sin rolle som en vigtig bidrager og gennem den forståelse, som det anerkendes, at den har for udviklingslandenes ønsker, befinder sig i den rette position til at yde et vigtigt bidrag til konferencen om finansiering af udvikling gennem positive initiativer som led i forberedelsen af denne konference,
7. er opmærksom på de spørgsmål, som Kommissionen forelagde til overvejelse i forbindelse med den udveksling af idéer, der fandt sted i oktober i New York i det forberedende udvalg for konferencen om finansiering af udvikling, bl.a. vedrørende følgende punkter:
 - a) omfanget af den statslige udviklingsbistand
 - b) globale offentlige goder
 - c) nyskabende finansieringskilder,

8. mener, at disse spørgsmål til overvejelse udgør et grundlag for det videre arbejde, og opfordrer Kommissionen til at præcisere og uddybe dem på grundlag af en dialog med hver enkelt af medlemsstaterne, navnlig med hensyn til hvilke yderligere skridt de hver især bør tage for at nå målet på 0,7% af BNI, herunder spørgsmålet om opstilling af specifikke tidsplaner. Kommissionen skal også tage hensyn til andre spørgsmål til overvejelse, som medlemsstaterne måtte foreslå, bl.a. med henblik på at give Den Europæiske Union mulighed for at tage positive initiativer i den i punkt 6 omhandlede ånd som led i forberedelsen af konferencen om finansiering af udvikling,

9. er af den opfattelse, at medlemsstaterne vil støtte en debat i DAC under OECD om muligheden for at indrømme skattelettelser i forbindelse med private donorbidrag ligesom i ODA's tilfælde,

10. opfordrer Kommissionen til at forelægge Rådet en situationsrapport som et bidrag til den kommende orienterende debat på samlingen i Rådet (almindelige anliggender) om Den Europæiske Unions optræden udadtil og som led i forberedelsen af konferencen i Monterrey."

Forberedelse af verdenstopmødet om bæredygtig udvikling (september 2002 i Johannesburg) - Rådets konklusioner

"Rådet

minder om sine konklusioner fra Det Europæiske Råd i Göteborg den 15.-16. juni 2001 om en strategi for bæredygtig udvikling,

minder om Rådets konklusioner af 7. juni 2001 og 25. juni 2001 om forberedelse af verdenskonferencen om bæredygtig udvikling,

erkender, at det nye årtusinde byder på store udfordringer og muligheder, der går ud over, hvad nogen enkelt stat har kapacitet til, og som kræver øget internationalt samarbejde,

bekræfter på ny, at det ønsker at fremme en bæredygtig udvikling på alle områder, at det støtter Rio-processen, og at det står ved sit tilsagn om at styrke og fremskynde gennemførelsen af Rio-erklæringen og Agenda 21,

erkender, at det har et ansvar for aktivt at deltage i forberedelsen af verdenskonferencen om bæredygtig udvikling,

betoner, at internationalt udviklingssamarbejde er en afgørende faktor i indsatsen for at fremme bæredygtig udvikling,

bekræfter på ny, at EU har et ansvar og skal spille en væsentlig rolle i forbindelse med den internationale indsats for at opnå bæredygtig udvikling og med hensyn til tilvejebringelse af et handlingsorienteret resultat af verdenskonferencen om bæredygtig udvikling, samt gennemførelse af resultaterne herfra,

bekræfter på ny, at udryddelse af fattigdom og bæredygtig udvikling er uløseligt forbundet, og at udryddelse af fattigdom fortsat er hovedmålet for det internationale udviklingssamarbejde, hvilket indebærer, at bæredygtig udvikling skal støttes,

understreger, at det er nødvendigt at opnå bedre sammenhæng mellem Fællesskabets politikker som en væsentlig forudsætning for en EU-strategi for bæredygtig udvikling,

1. **Noterer sig med tilfredshed** de fremskridt, der er gjort i forbindelse med de regionale forberedelser af verdenskonferencen om bæredygtig udvikling, og minder om ECE-ministererklæringen vedtaget den 25. september 2001 i Genève, der bekræfter, at udryddelse af fattigdom og bæredygtige produktions- og forbrugsmønstre er de overordnede mål for bæredygtig udvikling. Med henblik på disse mål foreslår ECE-regionen følgende i ndbyrdes forbundne prioritetsområder for konferencen: bæredygtig forvaltning og bevarelse af naturressourcerne, miljø og sundhed, at få internationaliseringen til at virke til gavn for en bæredygtig udvikling, forbedring af regeringsførelse og af demokratiske processer på alle planer, uddannelse, videnskab og teknologi. Finansieringen af bæredygtig udvikling betragtes som et afgørende tværgående spørgsmål.

2. **Tilskynder** medlemsstaterne og Fællesskabet til at styrke integrationen af klimaændringsspørgsmål i deres udviklingssamarbejdspolitikker og afsætte passende yderligere finansielle ressourcer til dette formål.

3. **Noterer sig med tilfredshed** resultaterne fra femte konference for parterne i FN's ørkenkonvention, især med hensyn til behandlingen af sammenhængen mellem fattigdom og miljø.

4. **Tilskynder** Fællesskabet og medlemsstaterne til at udbygge deres politikker vedrørende biologisk mangfoldighed ved en effektiv gennemførelse af FN's konvention om den biologiske mangfoldighed.

5. **Understreger** betydningen af at udvikle den eksterne dimension i EU's og medlemsstaternes strategier for bæredygtig udvikling, ser frem til at modtage Kommissionens forestående meddelelse om EU's bidrag til global bæredygtig udvikling og understreger betydningen af, at denne forelægges i tide.

6. **Fremhæver**, at udviklingsspørgsmål spiller en central rolle i udarbejdelsen af EU's holdninger med henblik på verdenskonferencen om bæredygtig udvikling, og opfordrer Gruppen vedrørende Miljøet på Internationalt Plan og Udviklingssamarbejdsgruppen til at gøre en fælles indsats med henblik herpå.

7. **Understreger** den rolle, som effektivt internationalt samarbejde spiller til støtte for udviklingslandenes bestræbelser på at udforme og iværksætte strategier for bæredygtig udvikling.

8. **Minder om** EU's tilsagn i konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Göteborg (juni 2001) om snarest muligt at nå FN-målet for offentlig udviklingsbistand på 0,7% af BNP og om at gøre konkrete fremskridt hen imod dette mål inden verdenskonferencen om bæredygtig udvikling.

9. **Fremhæver** betydningen af den internationale konference om finansiering af udvikling (marts 2002 i Monterrey, Mexico) som en enestående lejlighed til at finde midler og metoder til at gøre fremskridt inden for internationalt samarbejde, herunder konkrete skridt hen imod at opfylde de afgivne tilsagn. Et positivt udfald af denne konference ville også være et vigtigt bidrag til at skabe et nyt grundlag for bæredygtig udvikling.

10. **Henstiller** til alle medlemsstaterne, at de bestræber sig på at deltage og være repræsenteret på det højeste politiske niveau på verdenskonferencen, noterer sig med tilfredshed konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Göteborg, hvor det hedder, at EU vil forsøge at opnå en global aftale på topmødet, og fremhæver, at en sådan aftale bør indeholde tilsagn fra både regeringer og andre involverede parter, der vil resultere i konkrete foranstaltninger til en forbedret iværksættelse af politikker vedrørende bæredygtig udvikling."

UDVEKSLING AF SYNSPUNKTER VEDRØRENDE VISSE ASPEKTER AF UDVIKLINGSPOLITIKKEN

- Foranstaltninger, der er truffet eller skal træffes med henblik på fattigdomsbekæmpelse - Rådets konklusioner

"1. Rådet udtrykker tilfredshed med Kommissionens interne arbejdsdokument om de foranstaltninger, der er truffet eller skal træffes af Kommissionen med henblik på at behandle EF's udviklingspolitiske målsætning om fattigdomsbekæmpelse, og anerkender de fremskridt, der er gjort, siden Rådets konklusioner fra maj 1998 om bekæmpelse af fattigdom. Rådet henviser til sine konklusioner fra maj 1999 om evalueringen af EF's udviklingsinstrumenter og -programmer, Rådets og Kommissionens fælles erklæring fra november 2000 om EF's udviklingspolitik samt konklusionerne fra maj 2001 om opfølgningen af EF's udviklingspolitik.

2. Rådet fremhæver den ledende rolle, som de lande, der modtager udviklingsstøtte i forbindelse med bestræbelser på at nedbringe fattigdommen, skal spille. Tilegnelsen af dette mål har udmøntet sig i udarbejdelsen af strategioplæg til nedbringelse af fattigdom (PRSP), som Fællesskabet fortsat har til hensigt at yde sin aktive støtte til.

3. Rådet opfordrer Kommissionen til i endnu højere grad at fokusere på fattigdom i EF's udviklingssamarbejde under fuld hensyntagen til Rådets og Kommissionens fælles erklæring fra november 2000 om fordelingen af ressourcerne, navnlig med særlig vægt på følgende punkter:

- En forbedret metode med hensyn til ressourcetildelingen til fattigdomsbekæmpelse med hovedvægten på de sektorer, der bidrager mest, og med hensyn til at måle og maksimere indvirkningen på fattigdommen gennem udvikling af yderligere redskaber og arbejdsmetoder til at integrere fattigdomsbekæmpelse i alle sektorer både på planlægnings- og gennemførelsesniveau.

- Integrering af mål for fattigdomsbekæmpelse i landestrategipapirer ved i højere grad at fokusere på prioriteter, pålidelige resultater og effektindikatorer på de relevante niveauer. De væsentligste deltagende parter, navnlig Det Europæiske Fællesskab, dets medlemsstater og partnerlandene, bør gennem en partcipatorisk proces blive enige om et sæt resultatorienterede indikatorer.

- Maksimering af EF's programmets indvirkning på fattigdommen på de prioriterede områder, der er fastlagt i Rådets og Kommissionens fælles erklæring fra november 2000.

- Generelt fokusering på fattigdom inden for rammerne af Kommissionens interventioner.

4. Rådet erindrer om, at det er vigtigt med samordning, sammenhæng og komplementaritet i overensstemmelse navnlig med Rådets(1) afgørelse om retningslinjer for styrket operationel samordning mellem henholdsvis Fællesskabet, repræsenteret ved Kommissionen, og medlemsstaterne med hensyn til bistand til tredjelande.

5. Rådet noterer sig med tilfredshed, at Kommissionen er rede til i sin årsberetning at indføje en analyse af de fremskridt, der er gjort med hensyn til fremme af forslaget i det interne arbejdsdokumentet."

Fiskeri og fattigdomsreduktion - Rådets resolution

"INDLEDNING

Rådet:

1. Hilser med tilfredshed Kommissionens meddelelse med titlen "Fiskeri og fattigdomslempelse" og ser frem til en bedre sammenhæng mellem EU's politikker vedrørende fiskeri, fattigdomsreduktion, handel og miljø.

2. Erkender fiskeriets og akvakulturens betydning for en bæredygtig udvikling i udviklingslandene, en harmonisk og gradvis integration af udviklingslandene i verdensøkonomien og bekæmpelse af fattigdom.

3. Tilslutter sig Kommissionens analyse af fiskerisektorens bidrag til fødevarerikigheden og nødvendigheden af at prioritere lokalsamfundenes ernæringsbehov højt.

4. Erkender fiskerisektorens makroøkonomiske betydning for de udviklingslande, der henter en væsentlig del af deres indtægt i fremmed valuta fra denne sektor, og understreger, at handel med fiskeri- og akvakulturprodukter, hvor udviklingslandene er de vigtigste eksportører, bliver stadig mere globaliseret.

5. Erkender fiskerisektorens bidrag til den lokale beskæftigelse, fra fangst og opdræt til forarbejdning og afsætning, hvor kvinder spiller en væsentlig rolle.

6. Erkender, at Europa har forskellige interesser i forbindelse med udviklingslandenes udnyttelse af akvatiske ressourcer: handelsmæssige, økonomiske og sociale interesser for europæiske fiskersamfund, som er afhængige af ressourcerne i fjertliggende farvande, og hensyn til miljøet.

7. Erindrer om

– sin resolution af 5. juni 1997, som understregede det voksende pres på fiskebestandene og udviklingslandenes behov for hjælp til en bedre forvaltning af deres ressourcer på grundlag af de bedste videnskabelige data

– sine konklusioner af 30. oktober 1997 om politikken for fiskeriaftaler med tredjelande

– sine konklusioner af 25. april 2001 om en strategi for integration af miljøhensyn og bæredygtig udvikling i den fælles fiskeripolitik og

– sine konklusioner af 18. juni 2001 om handlingsplanen for biodiversitet vedrørende fiskeri.

8. Noterer sig med bekymring, at mange udviklingslande har problemer som følge af faldende fangstmængder, da forsyning med fisk er af afgørende betydning for deres fødevarerikighed og økonomiske udvikling.

9. Gentager, at Fællesskabet og medlemsstaterne i fuldt omfang skal gennemføre de forpligtelser, principper og mål, som FN og andre kompetente internationale organisationer har vedtaget, herunder navnlig FN's konvention om havretten og adfærdskodeksen for ansvarligt fiskeri og FN's aftale om fælles fiskebestande og stærkt vandrende fiskearter.

D) Retningslinjer for, hvorledes fiskeriet skal tages i betragtning i den europæiske politik for udviklingssamarbejde:

10. Bekræfter, at støtte til bæredygtig udvikling af fiskerisektoren i udviklingslandene og hensyntagen til de fattigste samfund, som er afhængige af fiskeri, er væsentlige punkter i udviklingspolitikken.

Rådet anbefaler derfor et initiativ i to faser:

Politik på kort sigt og overgangsperiode:

11. **Sektorpolitik:** Rådet understreger, at den politiske dialog vedrørende udviklingssamarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og lande, hvor fiskerisektoren har stor betydning, bør lægge større vægt på denne sektor. Fiskeriet bør derfor gradvis få en central placering i landestrategier og vejledende programmer, hvis udviklingslandene ønsker det. EF's intervention bør først og fremmest tage sigte på at hjælpe partnerlandet med at udarbejde og gennemføre en strategi for bæredygtig udvikling af fiskerisektoren. EF bør støtte udviklingslandenes bestræbelser på at fremme fiskerisektorens og de involverede personers overtagelse af landenes udviklingsstrategier for fiskeriet. Rådet gentager, at de politikker, der ydes støtte til, skal tage hensyn til de principper, som det internationale samfund anerkender for forsvarlig og bæredygtig udvikling af ressourcerne. Navnlig bør principperne i bilaget til denne resolution gennemføres i praksis. Rådet mener, at disse politikker efterhånden bør danne en fælles referenceramme for de forskellige deltagere i et lands fiskerisektor.

Rådet anmoder Kommissionen om at bistå udviklingslandene med at gennemføre følgende politikker og foranstaltninger, hvis de ønsker det:

- Bedre administration af bæredygtig forvaltning af ressourcerne med fokus på fattigdomsreduktion og styrkelse af civilsamfundets deltagelse
- Støtte til gennemførelse af nationale sektorprogrammer (videnskabelig viden, forvaltning af fiskeriaktiviteter, beskyttelse og bedre udnyttelse af de akvatiske økosystemer, forbedring af produktion, markedsføring og bidrage til fødevarer sikkerheden)
- Støtte til subregionalt og regionalt samarbejde til fremme af bevarelsen og forvaltningen af ressourcerne
- Støtte til nationale og regionale bestræbelser på at bekæmpe, ikke-rapporteret og ikke-reguleret ulovligt fiskeri (IUU) og navnlig bringe brugen af bekvemmelighedsflag til ophør.

12. **Horisontal politik:** I lande, hvor de samfund, der er afhængige af bioakvatiske ressourcer, er blandt de mest sårbare, anbefaler Rådet, at EF lægger større vægt på at forbedre levevilkårene i disse samfund inden for rammerne af forskellige særlig vigtige interventionsområder. Udviklingslandene bør holde sig for øje, hvor vigtigt det er, at de involverede i sektorens bagland (kystsamfund, småfiskere, økonomiske og faglige sammenslutninger, lokale myndigheder, osv.) tager del i udarbejdelsen og gennemførelsen af de politikker, der berører dem. Rådet opfordrer Kommissionen til at øge sine bestræbelser på at støtte baglandet og fokusere mere på den store rolle, som kvinder, der ofte er ansvarlige for forarbejdningen og afsætningen af fisk, spiller for økonomien.

13. På **regionalt plan** opfordrer Rådet Kommissionen til at øge sine bestræbelser på at styrke systemer og kapacitet til indsamling, bearbejdning og udsendelse af data vedrørende fiskebestande, økosystemer, sektorens økonomiske og sociale betydning og fiskeriindsatsen. Disse tiltag bør imødekomme behovet hos de ansvarlige for forvaltningen af ressourcerne og fiskeriet. Kontrol og overvågning foretages ofte bedst på regionalt plan.

Politik på lang sigt:

14. På længere sigt bør den politiske dialog mellem Den Europæiske Union og udviklingslandene (konkretiseret i udarbejdelsen af landesamarbejdsstrategier) udgøre en fælles ramme på grundlag af det overordnede mål for udviklingen, som er fattigdomsreduktion, idet der tages hensyn til begge parter fælles interesser. Den europæiske strategi for udviklingssamarbejde skal tage sigte på at støtte det pågældende land med gennemførelsen af en sektorspecifik fiskeripolitik, som (alt efter fiskebestandens tilstand og landets fiskerikapacitet) omfatter den nødvendige gennemsigtighed med hensyn til adgangsrettigheder til fremmede fiskeriflåder og kontrol med alle tredjelandsfartøjers fiskeriindsats.

II) Komplementariteten mellem Fællesskabet og medlemsstaterne:

15. Rådet tilslutter sig Kommissionens ønske om at styrke komplementariteten mellem Fællesskabet og medlemsstaterne med hensyn til fiskeri og fattigdomsreduktion. EF's og medlemsstaternes interventioner bør koordineres i et samlet program, som partnerlandet skal være ansvarligt for. Medlemsstaterne skal, om nødvendigt og afhængigt af deres relative fordele, kunne bidrage til gennemførelsen af Fællesskabets bistandsprogrammer til gavn for fiskerisektoren og/eller kystsamfund, som er afhængige af denne sektor.

III) Sammenhæng: hensyn til udviklingsmål i den fælles fiskeripolitik:

16. Rådet påpeger, at gennemførelsen af interventioner under den fælles fiskeripolitik, som forventes at berøre udviklingslande, i medfør af princippet om sammenhæng skal tage hensyn til målene om en bæredygtig udvikling og bekæmpelse af fattigdom som fastsat i traktatens artikel 178(2). Rådet noterer sig med tilfredshed Kommissionens bestræbelser på at styrke denne sammenhæng, navnlig som en følge af Rådets konklusioner fra 1997, og opfordrer Kommissionen til at udbrede gennemførelsen af dette princip.

17. Rådet erkender, at EF's fiskeriaftaler indebærer potentielle økonomiske fordele for udviklingslandene og kan bidrage til at nå udviklingsmål, som især vil være fastlagt i deres strategier for fattigdomsreduktion, hvis der findes sådanne, når aftalerne bl.a. omfatter følgende elementer:

- Velunderbygget videnskabelig viden om landets fiskeressourcer og fastsættelse af en tilladt fangstmængde, så det sikres, at de levende ressourcer ikke trues af overfiskning. Fiskeriaftaler skal overholde artikel 62 i FN's havretskonvention: "*Kyststaten skal fastsætte sin kapacitet for udnyttelsen af de levende ressourcer i den eksklusive økonomiske zone. Hvor kyststaten ikke har kapacitet til at udnytte hele den tilladte fangstmængde, skal den ved aftale andre arrangementer ... give andre stater adgang til overskuddet af den tilladte fangstmængde*".
- Fleksibel justering af fangstmuligheder på grundlag af en vurdering af ressourcerne, der tager hensyn til de bedste tilgængelige videnskabelige oplysninger, og i overensstemmelse med den lokale fiskeindustri's behov.
- Anvendelse af forsigtighedsprincippet som fastlagt i adfærdskodeksen for ansvarligt fiskeri.
- Gennemførelse af beskyttelsesforanstaltninger for småfiskere og subsistensfiskeri (navnlig ved nøje overholdelse af en beskyttelseszone).
- Overholdelse af principperne for god forvaltningspraksis med udbetaling af økonomisk kompensation og under overholdelse af forsvarlig budgetforvaltningspraksis og nationale planer for fattigdomsreduktion.

Rådet anmoder Kommissionen om at sikre, at udviklingen og forvaltningen af fiskeriaftaler baseres på et fungerende system til overvågning af aftalernes miljømæssige, økonomiske og sociale virkninger i partnerlandene.

Bilag

Internationalt vedtagne principper for udvikling i forbindelse med de akvatiske ressourcer

Der er i forskellige internationale erklæringer fremhævet en række vigtige ledende principper for udviklingssamarbejdet på området udvikling i forbindelse med de akvatiske ressourcer. Med accepten af disse principper er der opnået international konsensus om, hvorledes de skal anvendes. Det Europæiske Fællesskab har ved mange lejligheder erklæret, at det vil anvende disse principper. Nedenfor opregnes ni af principperne i kronologisk orden efter de fora, i hvilke de blev vedtaget:

Montego Bay, 1982

Der blev på den tredje FN-konference om havretten undertegnet en konvention. Denne FN-konvention trådte i kraft den 16. november 1994. Målet med den er at fremme havnenes og oceanernes fredelige anvendelse, en retfærdig og effektiv udnyttelse af deres ressourcer, bevarelse af dens biologiske ressourcer og undersøgelse, beskyttelse og bevarelse af havmiljøet.

- Princip 1

Kyststaterne skal fremme en optimal udnyttelse af de biologiske ressourcer i deres eksklusive økonomiske zoner (EEZ). De skal i den forbindelse virke for at bevare og regenerere udnyttede bestande på et niveau, der garanterer det største vedvarende afkast. De skal tage hensyn til økologiske faktorer og de økonomiske behov hos kystbefolkningen, der lever af fiskeri, samt udviklingslandenes specifikke behov.

- Princip 2

Kyststaterne fastslår deres kapacitet til at udnytte de biologiske ressourcer. Hvis den er mindre end den samlede tilladte fangstmængde, giver de gennem aftaler eller andre arrangementer andre stater tilladelse til at udnytte overskuddet af den tilladte fangstmængde.

Rio de Janeiro, juni 1992

På Rio-topmødet om miljø og udvikling blev der vedtaget en erklæring samt et handlingsprogram (Agenda 21), som omfatter flere forskellige henstillinger og principper, der skal anvendes i forbindelse med forvaltningen af fiskeressourcerne.

- Princip 3

Miljøhensyn skal integreres i enhver form for udviklingsproces: For at opnå en bæredygtig udvikling skal miljøbeskyttelse indgå som en integrerende del af udviklingsprocessen og kan ikke anskues isoleret herfra.

- Princip 4

Forsigtighedsprincippet skal anvendes: For at beskytte miljøet skal forsigtighedsprincippet anvendes i almindelighed af staterne under hensyn til deres muligheder herfor. Hvor der er trusler om alvorlige eller uoprettelige skader, må mangel på fuldt videnskabeligt bevis ikke kunne bruges som begrundelse for at udskyde effektive foranstaltninger, der kan forhindre miljøforringelse.

- Princip 5

Lokalsamfundene skal have et medansvar: Lokalbefolkningen og lokalsamfund, ligesom andre lokale myndigheder, spiller en vigtig rolle i forvaltningen og udviklingen af miljøet på grund af deres viden og traditionelle skikke og fremgangsmåder.

Rom, oktober 1995

På FAO's 28. konference blev der ved konsensus godkendt en adfærdskodeks for ansvarligt fiskeri(3). Denne fakultative adfærdskodeks blev udarbejdet af FAO på baggrund af den styrkelse af princippet om bæredygtig udvikling, som Rio-topmødet førte til. Den sigter mod, at principperne for bæredygtig ressourceforvaltning anvendes. Den overtager forsigtighedsprincippet og præciserer dets nærmere anvendelse inden for fiskeriudvikling. Der skal især peges på følgende principper, som styrker eller supplerer de principper, der er nævnt ovenfor:

- Princip 6

Retten til at fiske indebærer også en forpligtelse til at fiske på ansvarlig vis; fiskeriet bør stå i forhold til den produktionskapacitet, der eksisterer for fiskeressourcerne.

- Princip 7

Staterne skal samarbejde på subregionalt, regionalt og internationalt plan for at fremme bevarelsen og forvaltningen af ressourcerne. Øget pres på fiskebestandene og et bedre kendskab til bestandene gør det nødvendigt med en prioritering af en fælles regulering af de fælles bestande.

- Princip 8

Det ikke-industrielle fiskeris betydning for beskæftigelsen og fødevarer sikkerheden må anerkendes, og rettighederne for fiskere og arbejdstagere inden for fiskeindustrien må beskyttes. Der skal gives prioritet til lokalsamfundenes ernæringsmæssige behov. I betragtning af de seneste tendenser vil fiskeriforvaltningen gradvis komme til at omfatte direkte inddragelse af aktørerne i fiskerisektoren, tildeling af "brugerrettigheder", decentralisering af reguleringsfunktionerne, uden at de offentlige myndigheder dermed fratages rollen som administrator, og sektorens selvfinansiering.

Kyoto, december 1995

På den internationale konference i Kyoto om et bæredygtigt bidrag fra fiskeriet til fødevarer sikkerheden bekræftede 95 stater og Det Europæiske Fællesskab, at de var bevidste om, at medmindre der hurtigt træffes passende foranstaltninger, vil kombinationen på globalt niveau af befolkningstilvækst og økonomisk vækst sammen med fortsat overfiskeri, for stor fiskerikapacitet og forringelse af det akvatiske miljø gøre det yd erst vanskeligt for fiskerisektoren at fortsætte sit meget vigtige bidrag til fødevarer sikkerheden.

- Princip 9

Den internationale fiskerihandel må ikke være til skade for miljøet og de lokale befolkningers fødevarer sikkerhed: Det er nødvendigt at sikre, at handelen med fisk og fiskerivarer fremmer fødevarer sikkerheden og ikke forringer miljøet eller indvirker negativt på rettighederne og de ernæringsmæssige behov hos befolkningsgrupper, hvis sundhed og velfærd i afgørende grad afhænger af fisk og fiskeriprodukter...

Vedvarende og voksende pres på ressourcerne og de mindst udviklede landes vanskeligheder med at føre en sektorpolitik, der primært opfylder befolkningernes behov, har ført til, at der er langt mellem ovennævnte principper og den faktiske situation."

Handlingsplan for biodiversitet: økonomisk samarbejde og udviklingssamarbejde - Rådets konklusioner

"Indledning

1. Rådet ser med tilfredshed på meddelelsen fra Kommissionen: "Handlingsplan for biodiversitet: Økonomisk samarbejde og udviklingssamarbejde" og anerkender det vigtige arbejde, som Kommissionen har udført.
2. Rådet noterer sig, at størstedelen af verdens biologiske mangfoldighed findes i tropiske områder i udviklingslandene. Biologisk mangfoldighed er en ressource i mange fattige samfund, og bæredygtig udnyttelse af dens bestanddele vil kunne bidrage til en nedbringelse af fattigdommen. Forbindelserne mellem biologisk mangfoldighed, fødevarerikkerhed og fattigdom må systematisk undersøges i alle sammenhænge for at finde muligheder for at integrere bevaring af biologisk mangfoldighed og bæredygtig udnyttelse i en bæredygtig udvikling.
3. Målsætningerne for EF's biodiversitetsstrategi og de dertil knyttede handlingsplaner er bevaring af biologisk mangfoldighed (ved at sætte ind ved kilden over for årsagerne til betydelig formindskelse eller tab af biologisk mangfoldighed), bæredygtig udnyttelse af dens bestanddele og fair og rimelig fordeling af de goder, der fremkommer ved udnyttelse af genetiske ressourcer. Formålet er både at vende de nuværende tendenser til formindskelse eller tab af biologisk mangfoldighed og at anbringe arter og økosystemer, der indbefatter agroøkosystemer, på et tilfredsstillende bevaringsstade, herunder en bæredygtig udnyttelse af bestanddele af biologisk mangfoldighed, både i og uden for EU's område.
4. Rådet gentager, at det går kraftigt ind for konventionen om den biologiske mangfoldighed og støtter udviklingslandenes bestræbelser på at gennemføre den effektivt ved hjælp af udvikling og gennemførelse af nationale biodiversitetsstrategier og handlingsplaner.
5. Rådet opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at gennemføre handlingsplanen for biodiversitet: økonomisk samarbejde og udviklingssamarbejde og til at overvåge og evaluere gennemførelsesprocessen.
6. Rådet understreger, at handlingsplanen for biodiversitet: økonomisk samarbejde og udviklingssamarbejde skal ses i sammenhæng med EF's udviklingspolitik og gennemførelsen af de internationale udviklingsmål for mindst en halvering af fattigdommen mellem 1990 og 2015. Dette omfatter gennemførelse af nationale strategier for bæredygtig udvikling inden 2005, således at det sikres, at de nuværende tendenser til formindskelse eller tab af biologisk mangfoldighed vendes effektivt på såvel globalt som lokalt plan inden 2015.

Rammer

7. Rådet erkender den tætte forbindelse mellem EF's strategi om at integrere miljøhensyn i EF's økonomiske samarbejde og udviklingssamarbejde og Kommissionens handlingsplan for biodiversitet.
8. Rådet bifalder handlingsplanens syv principper for hensyntagen til biodiversitetsaspekter inden for udviklingssamarbejde: økosystemtilgang, interesserede parters deltagelse, overensstemmelse med de bredere politiske rammer, kvaliteten af institutionelle aftaler, kvaliteten af data, gennemførelse inden for rammerne af nationale strukturer, processer og kapaciteter, fair og rimelig fordeling af omkostninger og fordele afledt af bevaring af biodiversitet og udnyttelse. Disse principper bør udgøre rammerne for både medlemsstaterne og Fællesskabet.
9. Rådet understreger betydningen af landestrategipapirerne(4) som grundlag for EF's udviklingssamarbejde på nationalt plan og tilskynder til, at der tages hensyn til relevante aspekter i EF's handlingsplan for biodiversitet i de politiske drøftelser, der skal føre frem til udformningen af landestrategipapirerne. Landestrategierne bør støtte partnerlandenes prioriteter og planer, såsom strategioplægget til nedbringelse af fattigdommen (PRSP), nationale strategier for bæredygtig udvikling, nationale udviklingsstrategier og miljøhandlingsplaner, navnlig de nationale biodiversitetsstrategier og handlingsplaner, når sådanne foreligger. Der skal lægges særlig vægt på styrkelse af partnerlandenes evne til at inddrage biodiversitetsspørgsmål i deres nationale planer og strategier.
10. Rådet opfordrer til systematisk udnyttelse af strategisk miljøvurdering (SEA) og miljøkonsekvensvurdering (VVM), hvilket i høj grad vil kunne bidrage til inddragelsen af miljøhensyn, herunder biologisk mangfoldighed. Der bør gives støtte til styrkelse af partnerlandenes evne til at foretage sådanne vurderinger og til at reagere på resultaterne.

Aktioner

11. Rådet bifalder Kommissionens udførlige forslag til prioriterede aktioner.

12. Rådet understreger betydningen af at sikre større sammenhæng mellem Fællesskabets udviklingssamarbejdspolitik og dets politikker på alle øvrige relevante områder, såsom handel, landbrug, skovbrug og fiskeri, med henblik på at nå handlingsplanens mål og bidrage til den overordnede målsætning, som er nedbringelse af fattigdommen. Det opfordrer Kommissionen til at oprette passende strukturer og mekanismer, så der sikres sammenhæng.

13. Rådet bekræfter på ny betydningen af øget støtte til sikring af lokale og indfødte samfunds rettigheder og til sikring af fair og rimelig fordeling af omkostninger og fordele afledt af udnyttelse af deres traditionelle viden, nytænkning og fremgangsmåder. Det er desuden vigtigt at bistå partnerlandene med at udvikle politikker for deltagelsesbaseret forvaltning og decentraliseret beslutningstagning på grundlag af veldefineret og fair ejendomsret og adgang til jord og naturressourcer. Rådet understreger vigtigheden af at øge de lokale samfunds bevidsthed om den økonomiske værdi af biologisk mangfoldighed for at skabe incitament til bæredygtig udnyttelse og effektiv bevarelse af biologiske ressourcer.

14. Partnerlandenes integrationsindsats skal løbende støttes ved at styrke miljøbevidstheden og forvaltningskapaciteten i regeringerne og civilbefolkningen, herunder den private sektor, ngo'erne og lokalsamfundene.

15. Rådet opfordrer Kommissionen til at styrke dialogen med medlemsstaterne, andre multilaterale donorer og institutioner, især den globale miljøfacilitet (GEF), med henblik på forbedret sammenhæng, samordning og komplementaritet.

16. Rådet opfordrer indtrængende Kommissionen til at stille tilstrækkelige menneskelige ressourcer, teknisk støtte, uddannelse og videnuudveksling i Bruxelles og navnlig hos delegationerne til rådighed, så der sikres en effektiv integration af miljøhensyn, herunder biologisk mangfoldighed, i EF's udviklingssamarbejdspolitikker og -programmer, navnlig inden for sektorerne skovbrug, landbrug, fiskeri og transport.

17. Rådet opfordrer Kommissionen til at bistå og styrke udviklingslandene med at udvikle og gennemføre politikker og programmer for bevarelse og bæredygtig udnyttelse af agroøkosystemernes biologiske mangfoldighed, for bevarelse og bæredygtig udnyttelse af beskyttede områder og for opbygning af kapacitet på universiteter, forskningsinstitutter og statslige institutioner inden for biologisk mangfoldighed.

18. Rådet opfordrer Kommissionen til snarest muligt at bidrage til udarbejdelsen af et sæt indikatorer til overvågning og evaluering af virkningen af handlingsplanens gennemførelse i partnerlandene og til at udvikle Kommissionens præstationskriterier for inddragelse af miljøhensyn, herunder biologisk mangfoldighed, i Kommissionens aktiviteter.

OPFØLGNING

19. Rådet opfordrer Kommissionen til i sin årsberetning om EF's udviklingspolitik at medtage de foranstaltninger, der er truffet til gennemførelse af handlingsplanen for biodiversitet, og en evaluering af de opnåede resultater.

20. Yderligere opfølgning af handlingsplanen for biodiversitet bør koordineres og integreres med processen for revision af EF's strategi for integration af miljøhensyn og den overordnede opfølgning af EF's gennemførelse af FN-konventionen om den biologiske mangfoldighed."

Handlingsprogram for integrering af kønsaspektet i Fællesskabets udviklingssamarbejde - Rådets konklusioner

"Indledning

1. Rådets resolution fra december 1995, Rådets konklusioner fra maj 1998 og Rådets forordning fra december 1998 om integrering af kønsaspektet i udviklingssamarbejdet danner den politiske ramme for EF's udviklingssamarbejde og kønsaspektet. Denne ramme er blevet yderligere udbygget gennem andre instrumenter, resolutioner og internationale forpligtelser, der er opført i bilaget.

2. Rådet noterer sig, at til trods for mange bestræbelser er piger og kvinder på grund af deres køn ofte nægtet adgang til væsentlige økonomiske og sociale ressourcer og til deltagelse i beslutningstagende fora. Forskelsbehandling på grund af køn er ofte udtryk for krænkelse af menneskerettigheder, herunder retten til forplantning.

3. Rådet gentager, at fremme af kønsaspektet og kvinders rettigheder i sig selv er vigtige mål og principper. Det er ligeså vigtigt, at investeringer til forbedring af kvinders situation fører til højere produktivitet og lavere børne- og kvindesygelighed og -dødelighed, øget fødevarerikkerhed samt fattigdomsbekæmpelse. Fremme af kønsaspektet er for nyligt blevet bekræftet som et stort ansvar for verdenssamfundet i forbindelse med udviklingsmålene for det nye

årtusind, specielt fremskridt hen imod de internationale mål om mødreødelighed, reproduktiv sundhed og reproduktive rettigheder samt ligestilling inden for uddannelse.

4. Rådet understreger, at utilstrækkelig opmærksomhed omkring de forskellige behov, roller og begrænsninger, som kvinder og mænd står over for i partnerlandene og deres samfund i væsentlig grad begrænser den økonomiske effektivitet, kvalitet og indvirkning af udviklingspolitikker og -programmer. Rådet anerkender også, at mange partnerlande har indført nationale strategier og planer for kønsaspektet, som bør bidrage til at nå målet om ligestilling og kvinders rettigheder.

5. Rådet anerkender, at Kommissionen har indført en hensigtsmæssig ligestillingspolitik. Den udfordring, Kommissionen, medlemsstaterne og partnerlandene står over for, er nu at undgå det såkaldte syndrom med "at kønsdimensionen er forsvundet i den blå luft" ved at træffe yderligere foranstaltninger til at gennemføre politikkerne i praksis.

6. Rådet hilser derfor Kommissionens meddelelse(5) om EF-handlingsprogrammet for generel hensyntagen til kønsaspektet i Fællesskabets udviklingssamarbejde varmt velkommen, da det prioriterer positive aktioner med det formål at integrere kønsaspektet på alle niveauer af udviklingssamarbejdet.

I. Prioriterede aktioner

7. Rådet er enig i, at der skal lægges stor vægt på indførelse og fremme af samt kontrol med en trestrengt strategi til integrering af kønsaspektet i EF's udviklingssamarbejde på alle niveauer.

Formålet med denne trestrengede strategi er

- at analysere og integrere kønsaspektet inden for de prioriterede områder, der er fastlagt i Fællesskabets udviklingspolitik;
- at styrke integreringen af kønsaspektet inden for projekter og programmer på regionalt og nationalt plan;
- at opbygge kapacitet vedrørende integrering af kønsaspektet.

8. Rådet noterer sig, at kønsaspekterne vil blive analyseret og integreret på de prioriterede områder i EF's udviklingspolitik med det generelle mål at nedbringe fattigdommen: støtte af makroøkonomiske politikker og fremme af retfærdig adgang til sociale tjenester, fødevarerikkerhed og bæredygtig udvikling i landdistrikterne, transport, institutionel kapacitetsopbygning (herunder god regeringsførelse og retsstatsprincippet), regional integrering og samarbejde samt handel og udvikling (specielt at identificere de mekanismer, der sikrer, at handel og investeringer støtter ligestilling).

9. Rådet understreger, at anvendelsen af et kønsaspekt i politiske dialoger og interventioner på regionalt og nationalt plan skal styrkes, og understreger betydningen af at tage hensyn til integrering af kønsaspektet og ligestilling i nationale politikker til nedbringelse af fattigdommen og landestrategipapirerne. Det civile samfunds deltagelse både i nord og syd bør styrkes under anvendelse af kønsaspektet i politiske dialoger og interventioner.

10. Rådet ser positivt på det foreslåede forstærkede partnerskab med medlemsstaterne. Rådet opfordrer Kommissionen, medlemsstaterne og andre større donorer til at styrke sammenhæng, koordination og komplementaritet med henblik på at opnå bæredygtige resultater gennem udveksling af oplysninger og fælles aktioner inden for rammerne af landeprogrammer.

11. Rådet noterer sig, at Kommissionens interne kapaciteter til integrering af kønsaspektet vil blive fastlagt gennem en række metoder, f.eks. uddannelse og udvikling af redskaber (litteratur om kønsaspekter, uddannelse i hovedsæder og delegationer, teknisk ekspertise) Rådet understreger behovet for at medtage uddannelse i ligestillingsspørgsmål i alle uddannelsesaktiviteter, der vedrører udviklingssamarbejde.

II. Måling af fremskridt

12. Rådet opfordrer Kommissionen til at færdiggøre specifikke arbejdsplaner og at etablere de nødvendige operationelle arrangementer og partnerskaber med henblik på at præcisere midlerne og detaljerne for indsatsen, de finansielle ressourcer, tidsrammer og forventede resultater. I den forbindelse henstiller Rådet til Kommissionen, at den anvender en oversigt over ansvarsforholdene, der præciserer rollerne for de ansvarlige for gennemførelsen af handlingsprogrammet for integrering af kønsaspektet i Fællesskabets udviklingssamarbejde.

13. Rådet henstiller, at Kommissionen i det overordnede handlingsprogram for EF's udviklingspolitik medtager de vigtigste elementer i handlingsprogrammet for integrering af kønsaspektet i Fællesskabets udviklingssamarbejde. Det opfordrer Kommissionen til i samarbejde med dens partnere, herunder civilsamfundet, at anvende kønsdifferentierede data og verificerbare indikatorer til kontrol af fremskridt hen imod landespecifikke mål i forbindelse med internationale forpligtede lser.

III. Passende menneskelige og finansielle ressourcer

14. Passende menneskelige ressourcer med hensyn til mængde, kapacitet og kontinuitet samt relevante finansielle ressourcer er afgørende for, at dette handlingsprogram gennemføres til tiden og effektivt i de kommende år.

15. Med henblik på at rette op på de nuværende begrænsninger støtter Rådet Kommissionens planer som skitseret i dens handlingsprogram for opbygning af dens interne kapacitet, redskaber og metoder i forbindelse med integrering af kønsaspektet og henstiller indtrængende til Kommissionen, at den træffer de nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette.

IV. Opfølgning

16. Rådet vil følge de fremskridt op, Kommissionen har gjort med hensyn til integrering af kønsaspektet i EF's udviklingssamarbejde og ser positivt på Kommissionens forslag om at integrere rapportering af gennemførelsen og resultaterne af dette handlingsprogram i sin årsberetning om Fællesskabets udviklingspolitik. Rådet opfordrer Kommissionen til, når den aflægger rapport, at medtage de foranstaltninger, der er truffet for at forbedre og styrke Kommissionens kapacitet med hensyn til at gennemføre dette handlingsprogram og til at opnå de forventede resultater inden for den fastsatte tid.

Bilag

– Konvention om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder (CEDAW), 1979

– Erklæring og handlingsplatformen fra den fjerde verdenskvindekonference i Beijing i 1995

– Resolution af 20. december 1995 vedtaget af Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer om integrering af kønsaspektet i udviklingssamarbejdet

– Rådets forordning (EF) nr. 2836/98 af 22. december 1998 om integrering af kønsaspektet i udviklingssamarbejdet (EFT L 354 af 30.12.1998, s. 5)

– Rådets konklusioner af 18. maj 1998 om kønsaspektet i udviklingssamarbejdet

– AVS-EF-partnerskabsaftalen, der blev undertegnet den 23. juni 2000 i Cotonou (EFT L 317 af 15.12.2000)

– Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om en EF-rammestrategi for ligestilling mellem mænd og kvinder fra juni 2000, KOM(2000) 335

– Erklæring fra Rådet og Kommissionen om Det Europæiske Fællesskabs udviklingspolitik af 10. november 2000 (dok. 13458/00)

- Undervisning i udvikling og bevidstgørelse af den europæiske offentlighed om udviklingssamarbejdets betydning - Rådets resolution

"RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

1. som ser positivt på formandskabets arbejdsdokument om undervisning i udvikling,

2. som, under hensyn til den generelle gensidige afhængighed i vort samfund, finder, at bevidstgørelse gennem undervisning i udvikling og information bidrager til at styrke den internationale følelse af solidaritet

og skaber grobund for et interkulturelt samfund i Europa. Bevidstgørelsen bidrager også til at ændre levevisen i retning af en bæredygtig udvikling for alle. Endelig muliggør den en øget støtte fra borgerne til en øget indsats for så vidt angår den offentlige finansiering af udviklingssamarbejdet,

3. som erindrer om de grundlæggende kriterier for foranstaltninger til bevidstgørelse om udviklingsspørgsmål - herunder undervisning i udvikling - som omhandlet i forordning om samfinansiering af ngo'er (Rådets forordning nr. 1658/98),
4. som erindrer om punkt 44 i Rådets og Kommissionens fælles erklæring om EU's udviklingspolitik (Rådet (udviklingssamarbejde) den 10. november 2000),
5. som erkender, at medlemsstaterne må spille den vigtigste rolle i undervisningen i udvikling, som nogle af dem allerede bruger betydelige midler på, samt Kommissionens rolle,
6. ønsker at befordre en øget støtte fra Kommissionens og medlemsstaternes side til undervisning i udvikling samt den dertil knyttede kommunikationspolitik gennem tættere forbindelser mellem forskellige sektorer, der kan bidrage til at fremme undervisning i udvikling på områder som f.eks. ngo'er, skoler, universiteter, voksenundervisning, uddannelse af undervisere, audiovisuelle medier, pressen, foreningsverdenen og ungdomsbevægelser,
7. tilskynder Europa-Kommissionen og medlemsstaterne til fortsat at støtte ngo'ernes initiativer inden for undervisning i udvikling samt sådanne, som udgår fra udviklings-ngo'ernes nationale koordinering,
8. understreger betydningen af faktoren retfærdig handel, som er en effektiv metode til undervisning i udvikling. Rådet mener, at det ville være nyttigt sammen med berørte parter at undersøge mulighederne for at reklamere mere for idéen om retfærdig handel,
9. ønsker at tilskynde til udveksling af oplysninger om og erfaringer med undervisning i udvikling mellem regeringerne og civilsamfundets aktører samt internt mellem disse,
10. støtter ngo'ernes og de europæiske og nationale institutioners initiativer, med sigte på en bevidstgørelse af befolkningerne i kandidatlandene til EU-medlemskab om betydningen af at støtte den internationale solidaritet i kampen mod fattigdommen i verden samt på generelt at fremme undervisning i udvikling,
11. opfordrer Kommissionen til at styrke sine informations- og kommunikationstiltag med henblik på at højne bevidstheden i medlemsstaternes og kandidatlandenes befolkninger om den europæiske politik inden for udviklingssamarbejde,
12. bifalder dels Europarådets arbejde via Nord-syd-Centret med undervisning i udvikling, der gør det muligt at nå ud til alle lande, der er medlem af Europarådet, hvilket også omfatter kandidatlandene til EU-medlemskab, og dels OECD's arbejde inden for undervisning i udvikling,
13. ønsker, at der sker en evaluering
 - a) dels for så vidt angår undervisning i udvikling og bevidstgørelse af den europæiske offentlighed om udviklingsspørgsmål i forbindelse med anvendelsen af budgetposten for medfinansiering af ikke-statslige organisationer (budgetpost B7-6000)
 - b) dels for så vidt angår de informationsmuligheder vedrørende samarbejde med udviklingslandene, som Kommissionen har etableret til bevidstgørelse af offentligheden.

Denne evaluering skulle muliggøre en yderligere effektivisering af informations- og bevidstgørelsespolitikken i fremtiden,

14. understreger betydningen af, at der regelmæssigt gennemføres en meningsmåling blandt EU's og kandidatlandenes borgere med henblik på at måle deres forståelse for og støtte til udviklingssamarbejde. En sådan meningsmåling vil muliggøre en målretning af undervisningen i udvikling mod de befolkningsgrupper, hvor der er størst behov herfor, hvilket eventuelt vil indebære en revision af metoderne og bestemmelse af nye synspunkter."

- AVS-landenes civilsamfunds deltagelse i gennemførelsen af Cotonou-aftalen - Rådets proceduremæssige konklusioner

"Rådet:

1. henviser til, at der i AVS-EF-partnerskabsaftalen fra Cotonou er fastlagt en række generelle principper for den rolle, som de ikke-statslige aktører skal spille i gennemførelsen af partnerskabet, navnlig
 - a) i aftalens artikel 4-7, hvori det bekræftes, at AVS-landene suverænt fastlægger principperne, strategierne og modellerne for udviklingen af deres økonomi og samfund, idet ikke-statslige aktører dog skal informeres og høres om udviklingspolitikker og -strategier, om prioriteterne for samarbejdet samt om udviklingen af kapaciteten i det civile samfund;
 - b) i artikel 4, hvori det hedder, at ikke-statslige aktører skal "inddrages i gennemførelsen af samarbejdsprojekter og -programmer på områder, som de beskæftiger sig med, eller hvor de har en komparativ fordel";
2. bekræfter på ny betydningen af disse bestemmelser, som anerkender ikke-statslige aktørers supplerende rolle og potentielle bidrag til udviklingsprocessen og giver den demokratiske dimension i AVS-EF-partnerskabet mere indhold;
3. understreger behovet for at give de grundlæggende principper i Cotonou-aftalen et konkret udtryk med henblik på opfyldelse af målsætningerne for AVS-EF-partnerskabet;
4. henviser til, at formandskabet på denne baggrund sammen med AVS-sekretariatet og med støtte fra Kommissionen i juli 2001 afholdt en konference i Bruxelles om AVS-landenes civilsamfunds deltagelse i gennemførelsen af Cotonou-aftalen;
5. udtrykker tilfredshed med, at der ved denne lejlighed blev udarbejdet en erklæring og en handlingsplan ledsaget af henstillinger (jf. dok. 12855/01), der udgør AVS-landenes civilsamfunds eget bidrag til øget inddragelse af ikke-statslige aktører i udviklingsprogrammerne;
6. tilslutter sig henstillingen fra konferencen om, at disse dokumenter forelægges på næste samling i AVS-EF-Ministerrådet som et bidrag fra AVS-landenes civilsamfund til de fortsatte drøftelser om dette spørgsmål;
7. tilskynder Kommissionen til at tage hensyn til dette vigtige bidrag i forbindelse med udformningen, iværksættelsen og evalueringen af Fællesskabets samarbejde med AVS-staterne;
8. erindrer endelig om, at Kommissionen er i færd med at udarbejde en meddelelse om civilsamfundets deltagelse i EU's udviklingspolitikker og opfordrer indtrængende Kommissionen til snarest muligt at fremsende denne til Rådet."

Forbedring af EU's udviklingsindsats over for krise- og konfliktramte AVS-lande - Rådets proceduremæssige konklusioner

"Rådet:

1. erindrer om, at det i artikel 11 i AVS-EF-partnerskabsaftalen hedder, at "Parterne fører en aktiv, alsidig og integreret politik for fredskonsolidering og forebyggelse og løsning af konflikter inden for partnerskabets rammer";
2. bekræfter betydningen af bestemmelserne i artikel 11 og af mulighederne for at fremme freden og styre og løse voldelige konflikter i medfør af artikel 8 om politisk dialog;
3. erindrer om konklusionerne fra samlingen i Rådet i maj 2001, hvori det hedder, at Rådet på sin næste samling bør vedtage operationelle konklusioner med henblik på at forbedre samarbejdet med en række konfliktramte AVS-lande;
4. erindrer om, at EU-programmet til forebyggelse af voldelige konflikter, som Det Europæiske Råd i Göteborg i juni 2001 tilsluttede sig, opfordrer kommende formandskaber til at fremme programmets gennemførelse og fremsætte henstillinger med henblik på dets videre udvikling;
5. erindrer om Kommissionens meddelelse af 28. maj 1999 om samarbejde med AVS-stater i væbnede konflikter og Kommissionens meddelelse af 11. april 2001 om konfliktforebyggelse;

6. mærker sig, at formandskabet med støtte fra Kommissionen i overensstemmelse hermed i oktober 2001 afholdt en konference i Bruxelles om, hvorledes EU's udviklingsindsats over for krise- og konfliktramte lande kan forbedres, og om hvorledes AVS-EF-partnerskabsaftalen skal gennemføres;

7. noterer sig vedlagte konklusioner fra formandskabet, som er resultatet af den omfattende forskning og undersøgelse af konkrete sager om konfliktramte AVS-lande - som det portugisiske, svenske og belgiske formandskab har støttet - og konferencens henstillinger med henblik på operationelle retningslinjer for EF og medlemsstaterne vedrørende gennemførelsen af artikel 11 i AVS-EF-partnerskabsaftalen (dok. 13292/01 ACP 127);

8. er enig om at fortsætte arbejdet med dette spørgsmål på grundlag af formandskabets konklusioner, således at Rådet på sin næste samling kan vedtage operationelle konklusioner om, hvordan EU's udviklingsindsats over for krise- og konfliktramte AVS-lande kan forbedres.

Bilag

Formandskabets konklusioner: Forbedring af EU's udviklingsindsats over for krise- og konfliktramte AVS-lande

I. INDLEDNING

1. Formandskabet for Rådet gentager sine bekymringer over de fortsatte voldelige konflikter og situationer med stor politisk ustabilitet og kriser i AVS-lande, navnlig Afrika syd for Sahara. Disse konflikter, der ofte har dybereliggende årsager (f.eks. fattigdom, underudvikling og sociale uligheder), har katastrofale menneskelige konsekvenser og er i sig selv en underliggende årsag til fattigdom og en hindring for en bæredygtig udvikling.

2. Vi anerkender den indsats, EU har gjort i de seneste år med henblik på at udvikle en omfattende og sammenhængende politisk ramme for løsning af konfliktspørgsmål, der kombinerer politiske (FUSP), handels- og udviklingssamarbejdsinstrumenter. Vi konstaterer, at det er vigtigt at indtage en mere proaktiv holdning til konfliktforebyggelse, -styring og -løsning, hvor "alle til rådighed stående instrumenter" benyttes i en **integreret strategi** til tackling af de dybereliggende årsager til konflikterne. Dette indebærer fremme af landets ejerskab i forbindelse med konfliktstyring og -løsning samt et effektivt partnerskab med De Forenede Nationer og andre relevante internationale og regionale organer og aktører. Det forudsætter endvidere, at der fra europæisk side anlægges en upartisk tilgang til konflikten.

3. I denne forbindelse erindrer vi om

- EU-programmet til forebyggelse af voldelige konflikter, som Det Europæiske Råd i Göteborg i juni 2001 tilsluttede sig, den fælles holdning vedrørende forebyggelse, styring og løsning af konflikter i Afrika fra maj 2001 samt Kommissionens meddelelse om konfliktforebyggelse fra april 2001,
- Rådets konklusioner fra maj 2001 om sammenkobling af nødhjælp, rehabilitering og udvikling (LRRD),
- Rådets og Kommissionens fælles erklæring fra november 2000 om EF's udviklingspolitik, hvori det anerkendes, at det er nødvendigt at lægge systematisk vægt på konfliktforebyggelse og kriseforvaltning som horisontale aspekter af EF-samarbejdet,
- Rådets retningslinjer fra januar 2001 for styrket operationel samordning mellem Fællesskabet, repræsenteret af Kommissionen, og medlemsstaterne vedrørende ekstern bistand.
- Rådets konklusioner fra november 2000 vedrørende rammen for landestrategipapirer,
- artikel 8 og 11 i AVS-EF-partnerskabsaftalen.

Endvidere noterer vi os meddelelserne fra 1996 og april 2001 om sammenkobling af nødhjælp, rehabilitering og udvikling samt meddelelse af 28. maj 1999 om samarbejde med AVS-stater i væbnede konflikter, som indeholder forslag om en styrkelse af kontrollen med fællesskabsmidler.

4. Vi bemærker, at disse forskellige bestræbelser har medvirket til at give konfliktspørgsmål en mere fremtrædende plads på den internationale udviklingsdagsorden samt til gradvis at skabe en bred enighed om

et sæt vejledende principper for en effektiv løsning af disse spørgsmål. Det internationale samfund accepterer for eksempel nu generelt, at der er en klar forbindelse mellem fattigdom, udstødelse og konflikt og mellem udviklingen, menneskerettighederne og sikkerhedsdagsordenen. Det erkendes, at konflikter generelt afspejler fejlslagne forsøg på at skabe en bæredygtig menneskelig udvikling. Den bedste garanti for fred og stabilitet er økonomisk og politisk udvikling, som giver alle mennesker en andel i deres samfund. Der er også i stigende grad enighed om, at en forudsætning for, at der kan gøres en effektiv indsats i krise- og konfliktramte lande, er, at de eksterne instanser foretager en drastisk omlægning af deres udviklingssamarbejde.

5. Vi erkender, at fremskridtene på politisk plan endnu ikke er blevet omsat til et sammenhængende og effektivt sæt gennemførelsesstrategier og praktiske forholdsregler i felten. Vi noterer, at konfliktsituationer pr. definition er meget komplekse og kræver, at donorerne foretager grundige konfliktanalyser og regelmæssige vurderinger af den virkning, deres indsats og støtte har på en given konfliktsituation. På den måde kan eksterne aktører bedre støtte positive processer med henblik på konfliktforebyggelse og konfliktløsning. Selvom der er grænser for, hvad eksterne aktører kan opnå i situationer med voldelige konflikter, er det vigtigt at anlægge et langsigtet perspektiv, så nødhjælp under en konflikt kan kobles sammen med rehabilitering og udvikling i fasen efter konflikten. Partnerskab og ejerskab - to byggesten i AVS-EU-samarbejdet - er af central betydning her, selv om man må erkende, at de kan være særligt vanskelige at omsætte til praksis i konfliktramte lande. Effektive fremskridt kræver både realisme og et langsigtet engagement.

6. Med henblik på at fremme denne dagsorden anerkender vi det potentiale og de nye muligheder, som den nye AVS-EF-partnerskabsaftale giver, samt behovet for at gøre status over igangværende eksperimenter og innoverende praksis i felten. I henhold til artikel 11 skal parterne "føre en aktiv, alsidig og integreret politik for fredskonsolidering og forebyggelse og løsning af konflikter". I henhold til artikel 8 skal de føre en "vidtspændende, afbalanceret og dybtgående politisk dialog".

7. På den baggrund understreger vi behovet for at fortsætte de praktiske drøftelser om, hvordan mulighederne i Cotonou-aftalen bedst kan udnyttes, og udforme strategier, som på en fleksibel måde kan medvirke til en effektiv gennemførelse af de forskellige bestemmelser og instrumenter i Cotonou-aftalen for så vidt angår konflikt- og kriseramte AVS-lande. Med dette for øje drøftede AVS- og EU-lande samt ikke-statslige udviklingsaktører og eksperter styringsprocesser, der er afprøvet i marken, på konferencen om "Improving EU Development and Political Response towards Crisis and Conflict Affected Countries", der blev afholdt den 1.-2. oktober.

II. OVERVEJELSER OM, HVORDAN EU'S UDVIKLINGSINDSATS OVER FOR KRISE- OG KONFLIKTRAMTE AVS-LANDE KAN FORBEDRES

8. I forsøget på at anvende Cotonou-rammen til behandling af konfliktspørgsmål bør et første vejledende princip være, at krise- og konfliktsituationer kan være af meget forskellig karakter. Dette betyder, at generelle politiske forskrifter eller standardiserede interventionsmetoder sandsynligvis ikke vil være til megen praktisk nytte. Hver krise- og konfliktsituation kræver en ny strategi. Når der findes et landestrategipapir, vil dette skulle ændres med et addendum. Når der udarbejdes udkast til et landestrategipapir, vil en evaluering af situationen skulle danne grundlaget for den påkrævede indsats. Der skal i begge tilfælde foretages en grundig analyse, herunder høring af lokale og andre implicerede parter.

9. Vi har identificeret fire overordnede prioriteter for, hvordan bestemmelserne og nytænkningen i Cotonou-aftalen kan gøres operationelle i krise- og konfliktramte lande: fremme af en strategi med konstruktivt engagement, styrkelse af en vidtspændende politisk dialog; vedtagelse af en strategi med hensyn til at styrke de forskellige partnerskabsaktørers kapaciteter; instrumenter og styringsprocedurer, der er skræddersyet til det enkelte lands specifikke behov, og hurtige og smidige reaktioner ved hjælp af de nødvendige institutionelle tilpasninger.

10. Fremme af en konstruktiv forpligtelsesstrategi forudsætter: et langsigtet engagement og en langsigtet vision, afbalancering af sanktioner og incitamenter under hensyntagen til lande- eller regionsspecifikke forhold og med det formål at skabe betingelser for fred, omsat til kort- og mellemsigtede interventioner under langsigtede mål. Vi bemærker, at sanktioner, der ikke er ordentligt målrettede, ikke kan føre til de ønskede politiske ændringer.

11. Der kræves derfor indgående forståelse af dynamikken i konflikten og den sandsynlige virkning af alle de foranstaltninger, der skal træffes, herunder identificering af de dybereliggende årsager til konflikten og udviklingssamarbejdets rolle i forbindelse med voldelige konflikter. En rettidig indsats, herunder navnlig et

effektivt udviklings samarbejde, er vigtig med henblik på at forebygge en voldelig konflikt. Dette giver mulighed for at anvende politiske og økonomiske ressourcer til økonomisk og social udvikling og god forvaltningspraksis i stedet for krig og andre destruktive aktiviteter.

12. Den nye AVS-EF-partnerskabsaftale danner det juridiske og tekniske grundlag for fremme af en sådan konstruktiv forpligtelsesstrategi. Den definerede strategi kan imidlertid kun være effektiv, hvis den bygger på: åbne og vidtspændende konsultationer med alle aktører (med særlig fokus på sårbare og berørte grupper i alle konfliktens faser), rettidig indgåelse af forpligtelser og anvendelse af passende ressourcer, permanent tilstedeværelse på stedet og integrering i strategien af behovene for nødhjælp, rehabilitering og udvikling. Erfaringerne fra felten støtter brugen af rammeprocedurer. *Rådet konklusioner om sammenkobling af nødhjælp, rehabilitering og udvikling* (dok. 8976/01) giver et grundlag for at indføre den nødvendige fleksibilitet i landestrategipapirene. Derudover giver Cotonou-aftalen et nyt system med rullende programmering.

13. Vi understreger betydningen af regionale strategier parallelt med landestrategier, da de fleste konflikter har tendens til at brede sig til hele regionen og somme tider er affødt af regionale kriser: flygtningebevægelser, oprørsbevægelser, våbenhandel, plyndring af nationale ressourcer osv. Nogle spørgsmål kræver regionale strategier, f.eks. demobilisering, genbosætning og forvaltning af naturressourcer. Rådet erindrer om Cotonou-aftalens bestemmelser om regionale foranstaltninger til konfliktforebyggelse, konfliktløsning og fredsopbygning, herunder også behovet for en styrkelse af eksisterende regionale initiativer og institutioner.

14. For så vidt angår den anden prioritet, styrkelse af en vidtspændende politisk dialog, noterer vi, at Cotonou-konventionen henstiller til parterne, at de integrerer brugen af den politiske dialog som et nøgleinstrument i forbindelserne med partnerskabslandene. Dette er især relevant for krise- og konfliktramte lande, da det kan lette den fælles identifikation af en relevant EU-indsats med henblik på fredsopbygning. Den vidtspændende politiske dialog i konfliktsituationer skal også inddrage alle de parter, der er impliceret i konflikten, i dialogen på lokalt (statsligt og ikke-statsligt), regionalt og internationalt plan. Tidligere erfaringer i felten viser imidlertid, at hvis en politisk dialog, der omfatter alle parter, skal være effektiv, gennemsigtig og upartisk, bør man: undgå at handle hen over hovedet på regeringen i allerede sårbare politiske miljøer, undgå at skærpe konkurrencen mellem aktørerne, afveje princippet om en vidtspændende dialog med en kritisk bevidsthed om aktørernes legitimitet, sammenkæde den politiske dialog og de stridende parter vilje til at gøre fremskridt i den officielle fredsproces, og udnytte eksisterende net og fora i stedet for at skabe nye. Slutresultatet bør være ikke at gøre nogen skade og undgå alt, der trækker konflikten i langdrag.

15. Den politiske dialog vil kunne gøres mere effektiv ved målrettet og sideløbende at støtte de kritiske områder, der er omfattet af dialogen, såsom menneskerettigheder, demokrati, retsstat og god regeringsførelse. Dette kræver øget synergi mellem EU's politiske retningslinjer og den måde, hvorpå de tekniske instrumenter i udviklings samarbejdet i felten.

16. Med hensyn til den tredje prioritet (dvs. vedtagelse af en strategi med hensyn til at styrke de forskellige partnerskabsaktørers kapaciteter) mindes der om, at det i Cotonou-aftalen anerkendes, at "ikke-statslige aktører kan spille en supplerende rolle i og potentielt bidrage til udviklingsprocessen" (artikel 4) ved siden af lokale, nationale og regionale statslige aktører, samt at der er behov for at støtte et "aktivt, organiseret civilsamfund" i forbindelse med løsløsning af konflikter (artikel 11).

17. Hvis disse bestemmelser (artikel 4 og 11) skal føres ud i livet, skal arbejdet med de forskellige offentlige og private aktører gribes mere strategisk an. EU bør være opmærksomt på, at det kan komme til at legitimere nogle regeringer, der er inddraget i konflikter, men EU bør i sit analysearbejde og sine aktioner også anlægge et langsigtet perspektiv på institutionsopbygningen. Det betyder, at der skal søges efter åbninger for gradvis at genopbygge demokratiske, ansvarlige og effektive stater. Den private sektor kan f.eks. være en støttende stabilitetsfaktor både med hensyn til at forebygge konflikter og med hensyn til at genopbygge samfund. At give målrettet teknisk støtte til individuelle ministerier, lokale myndigheder eller samfund (f.eks. inden for sundhed og uddannelse) bør ikke nødvendigvis sidestilles med at give regeringer politisk legitimitet og anerkendelse, men er ofte nødvendigt for at sikre, at bistanden kommer ud til nødstedte befolkningsgrupper.

18. På samme måde er det nødvendigt at forholde sig strategisk til ikke-statslige aktører (civilsamfundet, sociale og økonomiske aktører, den private sektor) og respektere, at de er uafhængige af statsmagten. EU bør fortsat søge at finde veje og midler til at udvikle en omfattende og sammenhængende strategi for at

støtte en aktiv rolle til ikke-statslige aktører i forbindelse med forebyggelse, styring og løsning af konflikter, herunder passende kapacitetsopbyggende foranstaltninger og en meget mere sammenhængende udnyttelse af alle instrumenter til støtte for civilsamfundet (f.eks. ressourcerne og budgetposterne i det nationale vejledende program og medlemsstaternes udviklingsinstrumenter).

19. Med hensyn til den fjerde prioritet (dvs. instrumenter og styringsprocedurer, der er skræddersyet til det enkelte lands specifikke behov, og hurtigere og smidigere reaktioner ved hjælp af de nødvendige institutionelle tilpasninger) skal der i praksis sikres optimal udnyttelse af de eksisterende instrumenter på en hurtig og fleksibel måde. Det bemærkes, at forbedring af udviklingsindsatsen i mindre grad er et spørgsmål om at indføre nye instrumenter end om at udnytte de allerede eksisterende kreativt (såsom systemet med "rullende programmering"). Dette gælder også situationer efter konflikten, hvor der bør tages alle hensigtsmæssige skridt til at lette en tilbagevenden til fredelige og stabile forhold på et holdbart grundlag.

III. OPERATIONELLE KONKLUSIONER

20. Cotonou-aftalen og den igangværende reform af EU's eksterne bistand frembyder nye muligheder for en nærhedsbaseret form for EU-samarbejde. Tilsvarende giver reformen af den eksterne bistand mulighed for at prioritere disse lande som led i dekoncentrationsprocessen ud fra et øget hensyn til, hvorledes udviklingsindsatsen indvirker på konfliktramte lande. Der er planer om eller er allerede ved at blive gennemført mange ændringer med henblik på at sikre større fleksibilitet (f.eks. systemet med rullende programmering), en hurtigere indsats og en mere decentraliseret styring. For at støtte og styre disse processer erkendes det, at der findes afprøvede metoder for tilpasning af styringsprocedurerne, og at der bør lægges større vægt på disse. Med henblik herpå og for at udnytte potentialet i Cotonou-aftalens artikel 11 fuldt ud anerkender vi betydningen af at gribe de muligheder, der byder sig. Dette indebærer følgende:

21. Kohærens, komplementaritet og koordination i forbindelse med gennemførelsen af artikel 11

i) Større kohærens og komplementaritet mellem EF og medlemsstaterne med henblik på en integreret tilgang til konflikter i de berørte lande prioriteres højt. Dette indebærer, at der fortsat skal lægges vægt på, at udenrigs- og sikkerhedspolitikken og bistandspolitikken arbejder sammen, og at undgå, at divergerende hensyn modvirker en fælles indsats fra EU's side over for en given krise.

ii) Operationel koordination mellem Kommissionen og medlemsstaterne samt med andre større udviklingsaktører er af største betydning. Politikker og instrumenter bør integreres i EU-støttens forskellige dimensioner, både den politiske, den bistandsmæssige, den handelsmæssige og den militære. Der bør tilstræbes mere effektive operationelle koordinations- eller samarbejdsmekanismer blandt de EU-aktører, der er til stede i sårbare lande.

iii) Sikring af EU's kapacitet til politisk analyse af særlige konfliktsituationer og deres dynamik navnlig på ikke-traditionelle områder (såsom reform af sikkerhedssektoren eller DDRR (afvæbning, demobilisering, reintegration og hjemsendelse), herunder kapacitet til at vurdere virkningen af samarbejdsstrategier og -programmer på en given konflikts dynamik.

iv) Fremme af indførelsen af regionale strategier, der tager sigte på fredsskabelse, og sammenkædning af EU's indsats på nationalt plan og de foranstaltninger, der iværksættes på regionalt plan.

v) Forbedring af den eksisterende konfliktovervågnings- og -evalueringskapacitet gennem: evaluering af de landestøttestrategier, der allerede er godkendt af EUF-Udvalget, med henblik på at blive opmærksom på konflikter efter retningslinjerne i meddelelsen om konfliktforebyggelse og Cotonou-aftalens artikel 11; vurdering af, om årsberetningen om EU's bistandspolitik omhandler de virkningsindikatorer for konfliktforebyggelse, som Kommissionen i øjeblikket gør brug af i forbindelse med landestrategipapirerne; kontrol af, om de retningslinjer for operationel koordination mellem EF og medlemsstaterne, som Rådet vedtog i januar 2001, udnyttes til forebyggelse, styring og løsning af konflikter.

vi) Fælles støtte til specifikke pilotundersøgelser eller -programmer i centrale konfliktlande eller konfliktområder, der skal anvendes som et forsøgs- og lærerredskab.

vii) Udnyttelse af den potentielle ekstra fordel ved en EU-indsats i forbindelse med håndteringen af konfliktsituationer som afspejlet i EU's langvarige indsats på området, i dets evne til at agere som en "ærlig mægler". Tildeling af en effektiv rolle til EU's formandskaber på dette område samt til nogle medlemsstater i overensstemmelse med de beføjelser, der er indeholdt i traktaten.

viii) Sagsbaseret fremgangsmåde med udpegning af udvalg i en international og alsidig sammensætning i lande eller regioner, der kræver særlig opmærksomhed og koordination, med bedre udnyttelse af de eksisterende fora, hvor dette er muligt (baseret på erfaringer som f.eks. IGAD for Afrikas Horn).

22. Andre grundlæggende principper i forbindelse med gennemførelsen af artikel 11

ix) Fremme af en strategi for konstruktivt engagement gennem en langsigtet forpligtende indsats og vision, med afvejning af positive og negative incitament (herunder målrettede eller "smarte" sanktioner i ekstreme tilfælde) baseret på de lande- eller regionsspecifikke forhold, og gennem en inklusiv politisk dialog, der inddrager alle parter i konflikten med sigte på at tilvejebringe betingelserne for fred.

x) Mere fleksible programmeringsmekanismer baseret på systemer med rullende programmering på linje med ramme-strategier. Det langsigtede engagement og den fleksible strategi indebærer, at der skal findes den rigtige blanding af humanitære, udviklingssamarbejds-mæssige og politiske instrumenter, som gør det muligt at reagere på dynamiske situationer under hurtig udvikling i konfliktramte lande.

xi) På samme måde er tilpassede og fleksible finansieringssystemer afgørende for, at bistanden kan komme hurtigt frem i sådanne situationer under hurtig udvikling. En vifte af finansielle instrumenter skal udnyttes strategisk efter de forskellige behov, mål og aktører. Dette kan indebære lokal forvaltning af midler, mekanismer for direkte finansiering til ikke-statslige fredsskabere og andre tilpasninger af finansielle procedurer baseret på nuværende afprøvet god praksis.

xii) Øget brug af lokale eksperter og medarbejdere, hvor det er muligt, for at øge den "institutionelle hukommelse" og bidrage til lokalt ejerskab og kapacitetsopbygning. Optimal udnyttelse af lokale ressourcer og fredsskabende kapacitet, idet der gøres brug af lokale eksperter og processer med henblik på rådgivning og oplysning i forbindelse med bistandsinterventioner."

EVENTUELT

- Handlingsprogram vedrørende klimaændringer

Efter anmodning fra den belgiske delegation meddelte kommissær Poul Nielson, at Kommissionen i øjeblikket arbejder med spørgsmålet om at integrere de forskellige fællesskabspolitikker, herunder udviklingspolitikken, i et handlingsprogram vedrørende klimaændringer.

PUNKTER GODKENDT UDEN DEBAT

Dokumenter med en dokumentreference er tilgængelige på Rådets internetsted <http://ue.eu.int>. Asterisk ved en afgørelse betyder, at der er fremsat offentligt tilgængelige erklæringer til optagelse i Rådets mødeprotokol; disse erklæringer findes ligeledes på Rådets internetsted eller kan fås ved henvendelse til Pressetjenesten.

LANDBRUG

Produktionskapaciteten i plantager med visse arter af frugttræer*

Rådet fastlagde sin fælles holdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om statistiske undersøgelser, der skal foretages af medlemsstaterne for at bestemme produktionskapaciteten i plantager med visse arter af frugttræer.

Forslaget, der blev fremsat af Kommissionen den 24. november 2000, tager sigte på at ophæve direktiv 76/625/EØF og erstatte det af et nyt direktiv, der er enklere og klarere at anvende. Det lægger navnlig op til en højere grad af smidighed, ikke mindst for så vidt angår undersøgelsesmetoderne og tidspunktet for undersøgelserne. Rådet godkendte substansen i Kommissionens forslag, idet det foretog en række ændringer med udgangspunkt i Europa-Parlamentets ændringsforslag, navnlig på nøgleområder som listen over de arter, der indgår i undersøgelsen, de kendetegn, der skal undersøges, samt beregningsgrundlaget for beplantningstætheden.

(Dok. 12008/01)

ØKOFIN

Swap-aftaler og rentesikringsaftaler

Rådet vedtog Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 2223/96 med henblik på omklassificering af betalinger som led i Swap-aftaler og fremtidige rentesikringsaftaler.

(Dok. PE-CONS 3649/01)

UDNÆVNELSER

Den Europæiske Revisionsret

Rådet godkendte udnævnelsen af ni medlemmer af Den Europæiske Revisionsret (jf. pressemeddelelse 13523/01 Presse 402)

Footnotes:

(1) 22. og 23. januar 2001.

(2) Artikel 178: *"Fællesskabet tager hensyn til de i artikel 177 omhandlede mål i de politikker, som det iværksætter, og som vil kunne berøre udviklingslandene"*.

Artikel 177: *"1. Fællesskabets politik med hensyn til udviklingssamarbejde, som er et supplement til medlemsstaternes politik, skal fremme:*

– en bæredygtig økonomisk og social udvikling i udviklingslandene og særlig i de mest ugunstigt stillede blandt disse

– en harmonisk og gradvis integration af udviklingslandene i verdensøkonomien

– bekæmpelse af fattigdommen i udviklingslandene. [...]".

(3) Adfærdskodeksen er blevet undertegnet af Det Europæiske Fællesskab og næsten alle de udviklingslande, som det har fiskeriaftaler med.

(4) Rådets konklusioner vedrørende standardrammen for landestrategipapirer, 10. november 2000, dok. 13357/00.

(5) KOM (2001) 295 endelig af 21. juni 2001.